

عنوان مقاله:

بررسی میزان اثربخشی طرحواره درمانی ناسازگار اولیه یانگ در تغییر الگوهای دلبستگی و افزایش مهارت های سازگاری در بیماران دارای اختلالات اضطرابی

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی پژوهش های نوین در حوزه علوم تربیتی و روانشناسی و مطالعات اجتماعی ایران (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

مینا صمدی نیا - کارشناس ارشد روانشناسی بالینی نویسنده مسول

مریم حسین پور - کارشناس ارشد روانشناسی تربیتی دانشگاه علامه طباطبائی

خلاصه مقاله:

این پژوهش با هدف بررسی میزان اثربخشی طرحواره درمانی ناسازگار اولیه یانگ در تغییر الگوهای دلبستگی و افزایش مهارت های سازگاری در بیماران دارای اختلالات اضطرابی تحت پوشش انجمن حمایت از کودکان کار در تهران انجام شد. جامعه آماری شامل نوجوانان کار 14 تا 17 سال عضو انجمن حمایت از کودکان کار، نمونه مورد بررسی 30 نفر و روش تحقیق شبه آزمایشی (نیمه تجربی) بر اساس طرح گروه گواه با پیش آزمون و پس آزمون بود. در قسمت تحلیل و استنباط آماری از آزمون آماری پارامتریک تحلیل کواریانس (یک راهه) (آنکوا) و تحلیل کواریانس چند متغیری (مانکوا) استفاده شد. جمعآوری داده ها از طریق پرسشنامه های پرسشنامه طرحواره یانگ برای سنجش طرح های ناسازگار اولیه یانگ (1988)، سبک های دلبستگی کولینز و رید (1990) و پرسشنامه مهارت های سازگاری بل (1962) انجام شد. یافته های (تحقیق نشان داد که آموزش طرحواره درمانی ناسازگار اولیه یانگ در افزایش سازگاری بهداشتی بیماران دارای اختلال اضطراب فراگیر مؤثر است. آموزش طرحواره درمانی ناسازگار اولیه یانگ در افزایش سازگاری اجتماعی بیماران دارای اختلال اضطراب فراگیر مؤثر است. آموزش طرحواره درمانی ناسازگار اولیه یانگ در افزایش سازگاری شغلی تحصیلی بیماران دارای اختلال اضطراب فراگیر مؤثر نیست.

کلمات کلیدی:

طرحواره درمانی ناسازگار اولیه یانگ، الگوهای دلبستگی، مهارت های سازگاری، بیماران دارای اختلالات اضطرابی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/498736>

